

— Subsidiært tilpligtes sagsøgte at tilbagebetale beløbet 479 332,40 EUR med rente i henhold til italiensk ret fra den 4. januar 2004 indtil tilbagebetaling, fratrukket 461 979 EUR betalt den 25. januar 2005.

— Antiche Terre Società Agricola Cooperativa tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har ved dette søgsmål efter artikel 238 EF nedlagt påstand om tilbagebetaling af de beløb, der var forudbetalt til Antiche Terre scarl Società Agricola Cooperativa a responsabilità limitata (herefter »Antiche Terre« eller »sagsøgte«), som led i programmet THERMIE, til opførelse af et anlæg til produktion af elektricitet (10MWe) gennem en innovativ proces med kompostering af biomasse. Referenceaftalen (nr. BM/188/96) blev indgået mellem sagsøgeren og sagsøgte som koordinator og to andre selskaber, det ene hjemmehørende i Frankrig, det andet i Spanien.

Antiche Terre oparbejdede en række betydelige forsinkelser i begyndelsen af sine aktiviteter. Selskabet anmodede om og fik bevilget en række udsættelser af færdiggørelsen af arbejdet. Sagsøgte foreslog endvidere en væsentlig ændring i anlægget, som medførte en opgivelse af den innovative proces med kompostering af biomasse og en væsentligt lavere energimængdeproduktion end oprindeligt angivet.

Kommissionen kunne ikke tillade en sådan radikal ændring af projektet, som ikke ville kunne finansieres inden for rammerne af programmet THERMIE.

Efter at have fastslået, at sagsøgte ikke havde opført anlægget i overensstemmelse med det oprindeligt fremlagte projekt, anså Kommissionen sig følgelig tvunget til træde tilbage fra kontrakt BM/188/96, idet den ligeledes bemærkede, at den manglende gennemførelse af det oprindelige projekt kunne have medført en hel eller delvis tilbagesøgning af det til sagsøgte forudbetalte beløb.

Kommissionen anmodede herefter uden resultat flere gange Terre om at tilbagebetale det forudbetalte beløb svarende til 479 332,40 EUR. Efter garantiens udløb og efter yderligere påkrav, har Kommissionen derfor indbragt sagen for Retten i Første Instans.

Sag anlagt den 11. februar 2009 — Nycomed Danmark mod EMEA

(Sag T-52/09)

(2009/C 82/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Nycomed Danmark ApS (Roskilde, Danmark) (ved lawyers C. Schoonderbeek og H. Speyart van Woerden)

Sagsøgt: Det Europæiske Lægemiddelagentur

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres.
- EMEA tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale de omkostninger, der er afholdt af Nycomed.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål har sagsøgeren i henhold til artikel 230 EF og artikel 73a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004⁽¹⁾, som ændret ved nr. 1901/2006⁽²⁾ nedlagt påstand om annullation af beslutning »EMEA-000194-IPI01-07«, som blev truffet af Det Europæiske Lægemiddelagentur (»EMEA«) den 28. november 2008, og hvormed sagsøgeren fik afslag på sin anmodning om dispensation for et bestemt lægemiddel i henhold til forordningens artikel 11, stk. 1, litra b).

Sagsøgeren anmodede om dispensation for et kontrastmiddel til ekkokardiografi, der skulle markedsføres under varenavnet Imagify beregnet til diagnosticering af sygdomme i kranspulsåren (»CAD«) hos voksne. I den anfægtede beslutning afslog EMEA sagsøgeres anmodning om dispensation med henvisning til, at lægemidlet ikke var beregnet til behandling af sygdomme eller tilstande i kranspulsåren, men derimod til behandling af mangelfuld myokardisk perfusion, som tillige rammer børn.

Sagsøgeren gør gældende, at den anfægtede beslutning er ulovlig, idet den er baseret på en urigtig fortolkning og anvendelse begrebet »sygdom eller tilstand, som lægemidlet [...] er beregnet til« som omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1901/2006, eftersom der ikke er taget hensyn til den terapeutiske indikation, der er beskrevet i den samtidig indgivne anmodning om en EF-markedsføringstilladelse, og henset til at mangelfuld myokardisk perfusion ikke er en sygdom eller tilstand, men derimod et symptom på forskellige sygdomme.

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at den anfægtede beslutning er ulovlig, idet EMEA hermed forsøger at misbruge sin kompetence i henhold artikel 11, stk. 1, litra b), og artikel 25 i forordning (EF) nr. 1901/2006 med henblik på at virkeliggøre et mål, som ikke er omfattet af disse bestemmelser, nemlig en forpligtelse til at fremsætte forslag om en pædiatrisk undersøgelsesplan for indikationer, der ikke er omfattet af den allerede indgivne ansøgning om en EF-markedsføringstilladelse.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur (EUT 2004 L 136, s. 1).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1901/2006 af 12.12.2006 om lægemidler til pædiatrisk brug og om ændring af forordning (EØF) nr. 1768/92, direktiv 2001/20/EF, direktiv 2001/83/EF og forordning (EF) nr. 726/2004 (EUT 2006 L 378, s. 1).

Sag anlagt den 11. februar 2009 — Schemaventotto mod Kommissionen

(Sag T-58/09)

(2009/C 82/59)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Schemaventotto SpA (Milano, Italien) (ved advocati M. Siragusa, G. Scassellati Sforzolini, G.C. Rizza og M. Piergiorganni)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Beslutningen/beslutningerne indeholdt i skrivelsen fra kommissær Kroes på vegne af Kommissionen af 13. august 2008 K(2008) 4494 til de italienske myndigheder vedrørende en procedure i henhold til artikel 21 i forordningen om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (sag COMP/M.4388 — Abertis/Autostrade) annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål er rettet mod den beslutning, der angiveligt skulle være indeholdt i kommissær Kroes' skrivelse af 13. august 2008, hvorved Kommissionen efter sagsøgerens opfattelse meddelte de italienske myndigheder sin hensigt om ikke at forfølge sag COMP/M.4388 — Abertis/Autostrade i henhold til artikel 21 i Rådets forordning nr. 139/2004 af 20. januar 2004

om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (forordningen). Kommissionen har nemlig godkendt de lovgivningsmæssige foranstaltninger på baggrund af bekendtgørelser vedrørende procedurerne for tilladelse til »overførsel« af motorvejskoncessioner (direktiv af 2007 og dekret af 2008). Alligevel forbeholder Kommissionen i den nævnte skrivelse sin stillingtagen til de italienske retlige rammer vedrørende procedurerne for tilladelse til »overførsel« af motorvejskoncessioners forenelighed med reglerne vedrørende det indre marked.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 21 i fusionsforordningen, og har støttet sig på følgende betragtninger:

- Kommissionen kan på ingen måde henvise til ændringerne i de relevante retsfor skrifter, der er sket efter den 31. januar 2007, hvor de indledende vurderinger blev foretaget. Eftersom Kommissionens beføjelser som led i undersøgelsen i henhold til forordningens artikel 21, stk. 4, er snævert forbundet med konteksten i vurderingen af en konkret fusion på fællesskabsplan, som de omstridte nationale bestemmelser har forbindelse til, kan efterfølgende lovændringer ikke påvirke de italienske myndigheders tidligere adfærd, som medførte, at parterne i december 2006 opgav fusionen, efter at der var gået tre måneder fra godkendelsen af fusionen i henhold til forordningens artikel 6, stk. 1, litra b).
- Sagsøgeren har anfægtet Kommissionens magtmisbrug/fordrejning, der består i et forvalgt urigtigt hjemmelsgrundlag i forhold til indholdet af den udtrykkelige beslutning om »ikke at forfølge« de omstridte italienske foranstaltninger. Det anføres i den forbindelse, at Kommissionen i henhold til forordningens artikel 21 har vedtaget en slags beslutning, som denne bestemmelse ikke omhandler, ved at beslutte, at de lovændringer, der skete medio tempore, skulle sikre, at de bekymringer, den havde udtrykt i sine foreløbige vurderinger af 31. januar 2007, ikke forekom fremover. Kommissionen har nemlig anvendt de beføjelser, den er tillagt i henhold til den nævnte artikel 21, til at erklære, at en medlemsstats generelle foranstaltninger er uforenelige med fællesskabsretten, hvorved den fuldstændig har set bort fra den konkrete fusion, som Italien tilsigtede at forhindre ved de pågældende nationale foranstaltninger.
- Kommissionen har ved at indtage det standpunkt, at de italienske lovgivningsrammer efter ændringen er gjort forenelige med fællesskabsretten, ikke taget hensyn til den usikkerhed, der senere er skabt i italiensk lovgivning af de nævnte nationale foranstaltninger, som uden tvivl ikke har medvirket til at skabe en fordelagtig ramme for eventuelle fremtidige fusioner, der vedrører markedet for motorvejskoncessioner i Italien. Endvidere skulle de regler, den italienske forvaltning vedtog i 2007 og 2008, under alle omstændigheder ligeledes findes i strid med artikel 21, for så vidt som de for en »overførsel« af motorvejskoncessioner pålægger forpligtelser, der går ud over, hvad der ellers ville påhvile de berørte personer.